

for det. Da jeg har faaet Ordet, kan jeg ikke Andet end omtale det af flere ærede Medlemmer under Nr. 4 stillede Ændringsforslag. Jeg vil da først beklage, at de ærede Medlemmer have stillet Forslaget i den Form, de have. Hvis de ærede Forslagsstillere tilføjte en Forandring i Lovforslaget i den tilføjtede Retning, havde jeg hellere set, at de havde stillet deres Forslag, saaledes som det blev foreslaaet ved anden Behandling, nemlig at Butiksdørene maa staa aabne, og at det maa staa de Handlende frit for at handle, thi jeg mener, at et Skridt helst maa gøres helt ud. Jeg vil forøvrigt indrømme, at jeg tidligere har antaget, at det var mest passende at tillade, at Butiksdøren stod aaben, idet man da overlod til de Handlende selv indbyrdes at komme overens om, hvorvidt de vilde holde deres Butiker lukkede paa nogen Tid af Dagen. Da der imidlertid er fremkommet saa mange Udtalelser, Udtalelser næsten fra alle større Byer, hvori fremsættes Ønsket om at fastholde Bestemmelserne om Butikernes Lukning, er det forekommet mig, at jeg maatte være fremkommen for tidlig med min Løfte. Jeg fandt, at det var ikke mere end billigt at indbetomme et saa almindeligt Ønske fra de Handlendes Side. Naar det imidlertid fra forskellige Sider er yttret, at en saadan Bestemmelse nærmede sig til den af det ærede Medlem for Dønsø Amt's 2den Valgkreds (Corn. Peterfen) foreslaaede, og nærmest maatte opfattes som en Sikringsbestemmelse for Handelsbetjente, kan jeg ikke se, at dette er Tilfældet. Jeg tror nemlig, at Bestemmelsen lige saa meget er til Sikring for Principalerne selv som for Lyndet, thi mange af de Handlende maa selv om de føre en noget mere udstrakt Forretning og have et større Personale under sig, være tilstede næsten hver Dag hele Ugen igjennem for at varetage, at Forretningen virkelig bliver drevet i deres Interesse, idet de Kjennde i denne Stilling paa mange mulige Maader, som jeg ikke her nærmere skal komme ind paa, have Leilighed til at besvige deres Principaler. Naar en Bestemmelse om Butikernes Lukning bliver vedtagen, kunne baade Principaler og deres Folk faae Frihed. Hvis et Forslag som det foreliggende bliver vedtaget, tror jeg endvidere, det vil komme til at gaa ud over alle de smaa Næringsdrivende. (Afbrydelse af D. Christensen). Det ærede Medlem siger, at det omtrent vil blive, som det nu er, men det tror jeg dog ikke; som det af ham med flere ærede Medlemmer her er foreslaaet, er det imidlertid klart, at alle de smaa Næringsdrivende, som ingen Bødder have og ikke have anden Indgang end Butiksdøren, ere afsaaene fra at drive Forretning til den omtalte Tid, medens alle de større Handlende, der i Reglen have flere Indgange, kunne handle frit. Paa den anden Side ville alle de større Handlende blive mere tvungne til paa den Tid at være tilstede ved Forretningen, skjøndt Handelen ikke vil blive stor, og det Savn, Fordubtet vil foraaesage, vil blive af

liden eller slet ingen Betydning. Naar det ærede Medlem udtalte, at der var en hel Del Nødvendighedsartikler, som det kunde være nødvendigt at bruge i den Tid, her er Tale om, og som navnlig Ubenyttede ikke have kunnet faae før Nr. 9, fordi de ikke have haft Penge, saa tror jeg, at de Vedkommende uden Afsvær ville kunne vente til Nr. 4 om Eftermiddagen. Det forekommer ogsaa mig, at det ærede Medlem var uheldig, naar han i denne Forbindelse betegnede Brændevin som en Nødvendighedsartikel; thi er der nogen Dag i hele Ugen, hvor Arbeidsmanden kan undvære Brændevin, saa gjælder det dog virkelig først og fremmest om Søndagen, paa hvilken han ikke har strengt Arbejde. Jeg tror derfor ikke, det vil være noget særligt Savn for ham at maate vente til Nr. 4. (Afbrydelse af D. Christensen). Det ærede Medlem siger, at Arbeidsmanden skal forsyne sig for hele Ugen, men i saa Tilfælde kan han jo meget lettere vente til Nr. 4, og har han da ikke selv Leilighed til at hente det, kan han sende en Anden. Det er altsaa ikke noget holdbart Argument for at lade Butikerne staa aabne fra Nr. 9—4. Jeg skal imidlertid som sagt ikke videre strides med det ærede Medlem om dette Punkt, og det saa meget mindre, som jeg, efter hvad jeg før udtalte, ikke principielt har Noget imod, at Butikerne lukkes op. Jeg er kun gaaet med til at vedtage, at de skulle holdes lukkede, fordi der er fremkommet et saa at sige enstemmigt Ønske derom fra Byerne selv. Derimod vil jeg gjentage, at jeg er meget imod disse Salvheder, som det ærede Medlem har været Talsmand for. Jeg for mit Vedkommende vil stemme imod det nævnte Ændringsforslag og udtale det Ønske, at ærede Medlemmer ville gjøre det Samme.

Studenburg: Naar det paa det omdelte Blad hedder, at der af Udvalget er stillet 5 forskellige Ændringsforslag, saa er dette ikke aldeles korrekt, og heller ikke er det korrekt, naar den ærede Ordfører har erklæret, at Udvalget var enig om at gjøre en Henvendelse til Justitsministeren om at faae det omhandlede Cirkulære meddelt. Det forholder sig nemlig saa, at jeg ikke har faaet nogen Meddelelse om det vedkommende Udvalgs-møde, men først efter at det var afholdt erfarede, at det havde fundet Sted, saa at jeg altsaa ikke har haft Leilighed til at deltage i de Overveielser, der ere foregaaede i Udvalget. Dette indeholder en Opfordring for mig til at udtale mig her om min Stilling saavel til de stillede Ændringsforslag som til den Henvendelse, jeg idag erfarer, at Udvalget har gjort til Justitsministeren, og jeg finder mig saameget mere opfordret dertil, som jeg ikke fuldstændig er enig med Udvalgets øvrige Medlemmer i forskellige Punkter. Hvad navnlig den Henvendelse angaar, der er gjort, da vilde jeg, dersom det havde været mig forundt at deltage i Udvalgets Overveielser, have modsat mig